

VẤN ĐÁP HỌC PHẬT

Kỳ 24

Giải đáp: Lão pháp sư Tịnh Không

Thời gian: 13/01/2006

Địa điểm: Hiệp hội giáo dục Phật-đà Hồng Kông

Viết dịch: Ban biên dịch Pháp Âm Tuyên Lưu

Quý vị đồng tu, xin chào mọi người.

Hỏi: Hôm nay đầu tiên là câu hỏi của đồng tu Trung Quốc, trước tiên tôi đọc câu hỏi một lần. Con là cư sĩ tại gia, chủ trì quản lý đạo tràng. Trước mắt đạo tràng ngoài hơn 20 vị chúng xuất gia, còn có mấy chục vị nghĩa công, giáo viên lớp đọc kinh và các bạn nhỏ. Mọi người đều nghe lời sư phụ, nghiêm túc thực hành Đệ Tử Quy. Điều này rất hiếm có, tiếp theo ông ấy có hai câu hỏi. Thứ nhất, chúng xuất gia trong đạo tràng làm chuyện không như pháp, con phê bình họ, đồng thời phạt họ lạy Phật từ sáng đến tối, cầu sám hối. Xin hỏi như vậy có được không?

Đáp: Hiện tại đối với việc đồng tu tại gia và xuất gia cộng tu chung trong một đạo tràng, điều quan trọng nhất là phải thực hành Đệ Tử Quy và Thập Thiện Nghiệp Đạo, tiếp đó chính là lục hòa kính, lấy điều này làm tiêu chuẩn. Nếu bạn nói họ không như pháp, vậy tức là làm trái với ba điều này, vậy thì không như pháp. Có thể nói lục hòa kính của chúng ta thực hành như thế nào? Lục hòa kính thực hành trong Đệ Tử Quy, thực hành trong Thập Thiện Nghiệp Đạo, hai điều này thực hành rồi thì lục hòa kính đều làm được hết, đây là lấy điều này làm tiêu chuẩn.

Có lỗi lầm thì có thể, bạn là người chủ trì đạo tràng, đây là chức trách của bạn, bạn có thể phạt họ. Bạn là cư sĩ tại gia muốn phạt người xuất gia, chuyện này đại khái khoảng hơn 40 năm trước, tôi sống 10 tháng ở Phật Quang Sơn, lúc đó vừa thành lập, pháp sư Tinh Vân mở một học viện Phật giáo, Học viện Phật giáo Phương Đông, mời tôi tới làm chủ nhiệm giáo vụ, tôi ở bên đó 10 tháng. Pháp sư Tinh Vân từng hỏi qua tôi, ông ấy nói: “chúng tôi có rất nhiều chấp sự (tức là người phụ trách quản lý dạy học), đều là cư sĩ tại gia, có thể quản lý chúng xuất gia không? Có vấn đề gì không?” Lúc đó tôi nói với ông ấy: chúng tại gia phụ trách công việc giảng dạy thì họ có thể quản lý; nếu họ không phải là phụ trách công việc giáo dục, người xuất gia có lỗi lầm thì tốt nhất họ không nên nói. Nhưng bạn đảm nhận công việc dạy học, vậy thì bạn nhất định phải quản, đó là chức trách của bạn. Bạn là người chủ trì đạo

tràng, mặc dù là cư sĩ tại gia nhưng trong đạo tràng này của bạn có chúng xuất gia, đều phải tuân thủ quy tắc, đều phải nghe theo sự ước thúc của họ, bởi vì đó là chức vụ của họ, chúng ta phải tôn trọng quyền hạn của họ. Nếu người xuất gia không tôn trọng quyền hạn thì trật tự trong đạo tràng này sẽ loạn, đây là nhất định phải tuân thủ quy định.

Phạm lỗi lạy Phật một ngày, từ sáng đến tối lạy Phật một ngày, tôi cảm thấy điều này không cần thiết; hoặc là phạt họ lạy 300 lạy là được. 300 lạy đại khái hai tiếng đồng hồ là lạy xong, thời gian khác chi bằng phạt họ đọc kinh. Ví dụ Đệ Tử Quy, Đệ Tử Quy không dài, phạt họ đọc 100 lần, đây là cách hay, phạt họ đọc kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo mười lần, đây đều là phương pháp hay. Điều này thực sự có lợi ích đối với họ, thực sự có lợi ích.

Hỏi: Thứ hai là đạo tràng quy định nghĩa công, các bạn nhỏ và giáo viên lớp đọc kinh không thực hành Đệ Tử Quy, làm chuyện không như pháp, phải phạt 300 lạy và quỳ một nén nhang; nếu các bạn nhỏ không làm được, giáo viên phải cùng bạn nhỏ lạy Phật, quỳ nhang. Xin hỏi như vậy như pháp không?

Đáp: Như vậy cũng như pháp, giáo viên từ bi, dẫn dắt học sinh; nếu học sinh tương lai thực sự hiểu rõ đạo lý, hiểu chuyện, chúng ta phạm nội quy, bạn xem ngay cả giáo viên đều bị phạt cùng chúng ta, cùng chúng ta lạy Phật, phạt quỳ, cảm thấy không đành lòng, tự nhiên chúng sẽ không dám làm chuyện xấu, tự nhiên chúng sẽ có thể tuân thủ quy định, đây là chuyện tốt. Trước đây, chúng ta biết đại sư Hoằng Nhất, đây là một vị cao tăng đại đức thời cận đại, cả đời ngài ấy trì giới rất nghiêm, cho nên rất nhiều người gọi ngài là luật sư; ngài chưa chắc là luật sư, nhưng ngài thọ trì giới luật nghiêm khắc hơn người khác. Đại chúng sống trong đạo tràng của ngài phạm lỗi lầm, đại sư Hoằng Nhất không nói chuyện cũng không trách cứ người khác, đây là cao minh hơn người bình thường một bậc. Thánh hiền Trung Quốc xưa dạy chúng ta: “làm việc không thành, quay lại xét mình”. Các bạn phạm lỗi, tôi không trách các bạn, bản thân tôi chưa dạy tốt, cho nên lỗi lầm không ở chỗ bạn, mà ở chỗ tôi. Đại sư Hoằng Nhất một ngày không ăn cơm, mọi người đều biết được, trong đồng tu của chúng ta có người phạm lỗi, sư phụ một ngày không ăn cơm; phạm lỗi mà không biết sửa, ngài ấy hai ngày không ăn cơm, ba ngày không ăn cơm, như vậy khiến cho các đồng tu có tâm cảnh giác rất cao, không dám phạm lỗi, cho nên cũng không cần dạy bảo. Nhưng người hiện tại không được, người hiện nay không có lương tâm, nếu bạn không ăn cơm, đáng đời, bạn đói chết thì bạn chết chứ tôi đâu có

chết, vậy thì chuyện này phiền phức rồi. Cho nên, phương pháp của đại sư Hoảng Nhất vào thời đó có hiệu quả, hiện nay không có hiệu quả, vào hiện nay thì tôi thấy ngài ấy cũng vẫn ăn thôi, đây là điều chúng ta phải biết.

Trước đây thực sự vẫn còn có chút nền tảng dạy bảo của thánh hiền, mọi người đối với cha mẹ, đối với sư trưởng còn tôn trọng, hiện tại trẻ nhỏ không biết hiếu thuận cha mẹ. Không thể trách chúng, chúng chưa được học, không ai dạy chúng; chúng không hiểu quan hệ giữa chúng và cha mẹ, chúng cũng không hiểu quan hệ giữa chúng và giáo viên, tâm hiếu thuận, tôn kính của chúng không sanh khởi được, không có khả năng. Cho nên có thiên phú rất tốt, chúng ta gọi là thiện căn đời quá khứ, nhưng mà chúng ở trong trường học nhìn thấy rất nhiều bạn học đều là như vậy, chúng đã sanh ra hoài nghi đối với thiện căn này, mình hiếu thuận cha mẹ là đúng sao? Mình tôn kính giáo viên là đúng sao? Sợ rằng đó là sai lầm, bởi vì mọi người đều như vậy. Cho nên, mức độ ảnh hưởng bất thiện của xã hội này quá lớn, đây là chuyện rất phiền phức, là chuyện rất đáng để chúng ta lo lắng. Vấn đề này không thể cải thiện thì tương lai xã hội này sẽ tiến tới “ngày tận thế” giống như lời các tôn giáo thông thường đã nói. Vấn đề này đã xuất hiện phổ biến trên toàn thế giới, cho nên hiện nay người lo lắng càng ngày càng nhiều. Cũng có một số chỗ tốt, lãnh đạo của rất nhiều đất nước đã ý thức được, các chuyên gia học giả cũng ý thức được sự nghiêm trọng của vấn đề này, đều đang nghĩ cách làm thế nào để cải thiện.

Lần trước tôi tham gia “Diễn đàn hòa bình thế giới” của thủ tướng Mahathir tổ chức tại Kuala Lumpur, chuyên môn thảo luận vấn đề này. Tôi báo cáo với các đồng tu tham dự hội nghị, tôi nói vấn đề nghiêm trọng hiện nay, vấn đề xung đột khủng bố, tuyệt đối không phải là dùng phương thức vũ lực, phương thức báo thù mà có thể giải quyết được; vũ lực, báo thù chỉ tăng thêm thù hận, đây không phải là phương pháp hóa giải. Người phương Đông thường nói “oan oan tương báo, bao giờ mới dứt”, đây không phải là phương pháp giải quyết vấn đề. Hội nghị hòa bình, diễn đàn hòa bình, tôi tham gia hội nghị của Liên Hợp Quốc năm lần, lần này tham gia hội nghị của thủ tướng Mahathir cũng là hội nghị quốc tế, cấp bậc đều rất cao. Ông ấy làm thủ tướng 22 năm, lãnh đạo đất nước, cho nên bạn bè của ông ấy rất nhiều, lần này tham gia hội nghị đều là bạn của ông, hơn nữa rất nghiêm túc thảo luận làm sao để thực hiện. Tôi nêu ra ý kiến, thực sự muốn thực hiện vẫn là dựa vào giáo dục, vẫn là phải dạy học. Chỉ có dùng phương pháp giáo dục, dạy học để mọi người giác ngộ cha con là quan hệ gì, giảng rõ ràng, vợ chồng là quan hệ gì, anh chị em là quan

hệ gì, thầy trò là quan hệ gì. Giảng rõ ràng, giảng tường tận thì họ mới hiểu, mới biết phải tôn trọng, biết được đôi bên phải yêu thương lẫn nhau, phải hợp tác với nhau. Không hiểu rõ quan hệ này thì tâm cung kính không cách nào sanh khởi được, cho nên nhất định phải dựa vào giáo dục.

Giáo dục hiện tại phải làm, tôi thảo luận với thủ tướng Mahathir vấn đề này, đó là tháng 10 năm ngoái, chúng tôi lần đầu tiên gặp mặt. Bởi vì sau khi ông ấy từ chức, ông ấy nhìn thấy tầm nghiêm trọng của vấn đề xã hội, nên nghĩ về già làm thêm chút việc tốt vì thế giới hòa bình. Tôi nói chuyện này rất hiếm có, rất không dễ dàng. Tôi nói chúng ta muốn hóa giải xung đột, muốn thúc đẩy thế giới hòa bình, trong này có bốn trụ cột quan trọng, giống như một cái bàn có bốn chân vậy, bạn có thể hóa giải bốn vấn đề này thì có thể đạt được nguyện vọng này. Ông ấy hỏi tôi là bốn vấn đề nào? Thứ nhất là đất nước với đất nước chung sống hòa bình, thứ hai là đảng chính trị, đảng chính trị có tầm ảnh hưởng, giữa đảng chính trị với đảng chính trị cũng có thể chung sống hòa bình, thứ ba là dân tộc, thứ tư là tôn giáo. Bốn điều này nếu có thể đối xử bình đẳng, chung sống hòa bình thì phần tử khủng bố tự nhiên không có, xung đột khủng bố tự nhiên sẽ hóa giải, nhất định có thể khôi phục lại an định hòa bình. Tôi không nói thúc đẩy, tại sao vậy? Vũ trụ vốn là hài hòa, thế giới vốn là hòa bình, vốn là an định, hiện tại tại sao lại trở thành như vậy? Vấn đề rốt cuộc xuất hiện ở đâu? Cho nên, chúng ta muốn khôi phục an định hòa bình của thế giới, nhất định phải dựa vào dạy học.

Dạy học vẫn là bắt đầu làm từ tôn giáo thì tương đối thuận tiện. Thủ tướng Mahathir là trưởng lão của Hiệp hội Hồi giáo thế giới, ông ấy là người lãnh đạo, tức là người lãnh đạo của tín đồ Hồi giáo trên toàn thế giới, làm công việc này vô cùng thích hợp, rất tốt. Ông ấy nghe lời tôi nói, cũng rất hoan hỷ, quyết định mời tôi tham gia hội nghị lần này. Nếu như có người có tầm ảnh hưởng lớn giống như họ, sử dụng tài nguyên của đất nước, rất dễ làm! Tài nguyên của đất nước là gì? Đài truyền hình, chỉ cần tìm vài vị giáo viên tốt, tôi kiến nghị với ông, mỗi tôn giáo tìm hai ba người là đủ, tìm hai ba người lập thành một cơ cấu dạy học. Những người này có thể do đất nước cúng dường, đất nước mời về làm, đất nước trả lương, mỗi ngày họ đọc sách, nghiên cứu kinh giáo, mỗi ngày ghi hình, ghi hình trong phòng quay, sau khi quay xong sẽ do đất nước thẩm tra. Không có vấn đề, không có xung đột; không nói tới xung đột tôn giáo hoặc là xung đột dân tộc, không có, đều là hòa hợp, đều là khuyên con người chung sống hòa hợp. Chúng ta coi điều này là điểm trung tâm, chủ đề

giảng này, nói rõ (mỗi tôn giáo đều giảng), nói rõ quan hệ giữa người với người, giữa người với người nên chung sống như thế nào. Dạy học phát sóng ra như vậy, mỗi tôn giáo đều nhận được giáo dục tốt đẹp của bản thân họ thì vấn đề này liền được giải quyết!

Dùng tivi, hiện tại tivi phát sóng, phát sóng trên toàn thế giới, bạn không phải là dạy một đất nước, bạn là dạy toàn thế giới. Bạn là Hồi giáo, dạy tín đồ Hồi giáo trên toàn thế giới, giảng kinh Koran; Phật giáo giảng kinh Phật, các tôn giáo giảng kinh điển của các tôn giáo. Trong tôn giáo không dạy bạn đi hại người khác, bạn xem đạo Kitô: người khác tát má bên phải của bạn, bạn còn phải đưa má bên trái ra cho họ tát. Như vậy làm sao có thể xâm phạm người khác được? Trong kinh điển của Hồi giáo nói rất rõ ràng: bạn phải thực sự giúp đỡ người tuyệt giao với bạn. Người tuyệt giao với bạn, khi họ gặp khổ nạn, bạn phải chủ động giúp đỡ họ. Phải đi giúp đỡ những người vô tình vô nghĩa đó, phải tha thứ cho những người làm nhiều điều bất nghĩa với bạn, bạn phải có thể tha thứ cho họ. Bạn xem, đều là lời dạy bảo hay như vậy. Vì vậy phải nên đề xướng dạy học luân lý đạo đức, giáo dục nhân quả. Chúng ta có thể mỗi ngày đều có cơ hội học buổi học như vậy, có cơ hội tới học tập, tôi nói chỉ cần thời gian một năm thì thiên hạ liền thái bình, xã hội liền an định, đáng tiếc là không có ai làm. Gặp được thủ tướng Mahathir là vô cùng hiếm có, hiện nay ông ấy làm chuyện này vô cùng thích hợp, tôi khích lệ ông, mặc dù ông lớn hơn tôi hai tuổi, năm nay 82 tuổi, nhưng sức khỏe rất tốt. Tôi nói ông vẫn còn có thể làm mười năm, trước đây ông mưu cầu hạnh phúc cho đất nước, hiện tại hy vọng ông thay thế giới, đưa thế giới này tới sự an định hòa bình, vậy thì ông vô lượng công đức, đây là điều chúng ta nên biết. Trên trường quốc tế, tôi không ngoài gì khác đều là khuyên nhủ lãnh đạo đất nước tới làm chuyện tốt này, đây là nhu cầu cấp thiết của toàn nhân loại.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, ai ai cũng đều nói thế giới này loạn rồi. Con gái của con hiện nay định cư ở Mỹ, muốn dùng thời gian năm năm để tu hành. Nhưng con hy vọng con bé học xong đại học trước, rồi sau đó tìm công việc. Tại nạn đâu thể nào đến nhanh như vậy. Xin hỏi cách nhìn của lão pháp sư như thế nào?

Đáp: Nếu nguyện vọng, hy vọng của bạn là muốn con gái cố gắng học xong đại học, vậy thì để con bé học, nhưng trong thời gian học tập ở trường học, có thể đọc kinh. Đọc kinh đương nhiên là đọc kinh Vô Lượng Thọ tốt nhất, đây là đọc kinh. Mỗi ngày đọc tụng, không nhất định là phải đọc một bộ; hôm nay bài tập của tôi nhiều, tôi đọc một đoạn. Kinh Vô Lượng Thọ tổng cộng có 48 phẩm, mỗi phẩm đều

rất ngắn, đều không dài, bạn đọc một đoạn, hai đoạn đều được, hằng ngày không được gián đoạn, như vậy là được. Một chuyện quan trọng khác đó là phải nghiêm túc học Đệ Tử Quy. Người khác không học cũng không sao, tự mình học, làm tấm gương tốt cho bạn học. Học sinh không biết tôn sư trọng đạo, bản thân chúng ta biểu hiện tôn sư trọng đạo, như vậy sẽ ảnh hưởng đến bạn học khác, vậy thì bạn ở trong trường học trở thành Bò-tát sinh viên, ở đó độ rất nhiều người, đây đều là chuyện tốt.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, con thường khuyên mọi người xung quanh cố gắng học Phật, niệm Phật, hơn nữa tự mình cũng xảy ra rất nhiều cảm ứng không thể nghĩ bàn với xung quanh. Nhưng thật ra mà nói, con đối với thế giới Cực Lạc đích thực vẫn là nửa tin nửa ngờ, có lý do gì để con tin tưởng có thế giới Cực Lạc không? Xin lão pháp sư từ bi khai thị.

Đáp: Vấn đề này tôi nghĩ không chỉ mình bạn, có rất nhiều người giống bạn, bản thân cho rằng đang rất nghiêm túc học Phật; nhưng có lợi ích, bạn chỉ cần nghiêm túc học Phật, bạn phải tin tưởng nhân quả, thiện có thiện báo, ác có ác báo. Bạn làm nhiều việc thiện, tương lai đối với bạn chắc chắn có lợi ích, bạn phải tin tưởng điểm này. Còn về chuyện thế giới Cực Lạc, vậy thì tôi muốn hỏi bạn, bạn tin Phật, điều kiện đầu tiên là bạn có tin Phật sẽ lừa người không? Nếu Phật không lừa người, vậy thì thế giới Cực Lạc mà Phật nói là thật, tôi có thể tin tưởng; nếu bạn nói lời Phật nói cũng chưa chắc đáng tin, vậy thì vấn đề của bạn tới rồi. Trong kinh Kim Cang nói rất rõ ràng: “Nhu Lai là người nói lời chân thật, nói đúng sự thật, sự thật như thế nào thì nói như thế đó, không nói lời lừa gạt, không nói lời khác nhau”, chỗ này giảng rất rõ ràng. Phật Bò-tát lừa bạn làm gì? Phạm là lừa người khác đều có ý đồ, đều có mục đích, Phật Bò-tát đối với bạn có ý đồ gì, các ngài muốn điều gì của bạn? Các ngài đối với bạn có mục đích gì? Không có, nếu như nói hoàn toàn không có, vậy là lừa gạt, người này thần kinh có vấn đề. Thích-ca Mâu-ni Phật cả đời giảng kinh thuyết pháp, để lại nhiều thứ như vậy, bạn xem trong đây là người thần kinh không bình thường nói hay sao? Ngài có thể làm ra được sao? Từ chỗ này chúng ta đối với Phật, chúng ta đối với người thầy phải xây dựng tín tâm.

Phật nói với chúng ta, phiền não của chúng ta vô lượng vô biên, phiền não có gốc rễ, gọi là phiền não căn bản. Phiền não căn bản có sáu loại, sáu loại phiền não này mở rộng ra chính là vô lượng vô biên phiền não. Sáu loại, thứ nhất là tham, thứ hai là sân, thứ ba là si, tham sân si gọi là tam độc, gốc rễ của gốc rễ; sau đó là mạn, ngạo mạn, tiếp theo là nghi. Cho nên nghi là phiền não căn bản, đoạn nghi mới có

thể sanh tín. Chúng ta tin tưởng chư Phật Bồ-tát tuyệt đối không lừa người, sẽ không lừa người. Nhưng bạn phải biết, hiện tại những tín đồ Phật giáo tại gia và xuất gia sẽ lừa người, họ không phải là Phật, họ cũng không phải là Bồ-tát mà là thế nào? Đội lốt Phật Bồ-tát đi lừa người, lừa điều gì? Họ có ý đồ, lừa danh văn lợi dưỡng, hy vọng bạn cung kính họ, hy vọng tiền bạn kiếm được mang đi cúng dường họ, mục đích là ở chỗ này. Cho nên họ có mục đích, điều này chúng ta phải cẩn thận.

Cho nên, thầy tôi là lão cư sĩ Lý Bình Nam đã giới thiệu với tôi, học Phật phải học theo đại sư Ấn Quang. Mọi người nghĩ xem tại sao? Đại sư Ấn Quang không lừa người, đại sư Ấn Quang cả đời không nhận đồ đệ xuất gia, không thế độ cho người khác, cả đời không xây chùa, cả đời không hóa duyên với người khác; những điều này đều là làm ra tấm gương rất tốt cho chúng ta, cả đời không truyền giới, đây đều là đại từ đại bi. Phong khí xã hội hiện nay không tốt, người xuất gia còn có tự tư tự lợi, còn có danh văn lợi dưỡng, còn tham muốn hưởng thụ ngũ dục lục trần, còn có tham sân si mạn, không những không thể trì giới luật, ngay cả thập thiện cũng không làm được, như vậy cạo tóc cho một người là đưa một người tới địa ngục A-tỳ. Cho nên nói “trước cửa địa ngục tăng đạo nhiều”, lời này là thật, không phải là giả. Lão hòa thượng không đành lòng, cho nên ngài không làm chuyện này. Bạn nói xây chùa, rất nhiều người xuất gia, lay bạn làm sư phụ xin xuất gia, tại sao họ lại xuất gia? Muốn chiếm tài sản trong chùa, vì điều này mà tới, không phải là thực sự theo bạn học Phật pháp. Chùa của bạn mở càng lớn thì nước miếng chảy càng nhiều. Xã hội này hiện nay, đã hơn nửa thế kỷ kể từ khi đại sư Ấn Quang qua đời, chúng ta nhìn thấy xã hội trước mắt mới biết được ngài ấy thực sự là đại từ đại bi, chúng ta phải học theo.

Xuất gia là phải buông xuống hết thấy, hết thấy đều phải buông bỏ. Bản thân trong cuộc sống hàng ngày, thậm chí là hoằng pháp lợi sanh, đều phải tùy duyên, tuyệt đối không có chấp trước của bản thân, tôi muốn làm thế nào làm thế nào, vậy thì bạn tự tìm phiền phức. Mọi người làm thế nào đều tốt, hết thấy đều tốt, không có điều gì không tốt, tâm địa của chính bạn mới có thể giữ gìn thanh tịnh, mới vĩnh viễn duy trì tâm thanh tịnh, tâm bình đẳng. Có thanh tịnh bình đẳng, tự nhiên đối với người khác sẽ thành khẩn, thành thật. Tam quy ngũ giới, thập thiện chắc chắn có thể làm được, không khó! Khó đều là khó ở tự tư tự lợi, khó ở tham sân si mạn, không buông xuống được những thứ này, vậy thì khó.

Cho nên, nếu bản thân chúng ta còn nửa tin nửa ngờ đối với thế giới Tây Phương Cực Lạc, bản thân chắc chắn không thể vãng sanh, bởi vì chúng ta phải tin tưởng lời nói của đại sư Ngẫu Ích trong Yếu Giải, rất nhiều người đều biết, đại sư Ấn Quang là Đại Thế Chí Bồ-tát tái lai của thế giới Tây Phương Cực Lạc, trong Toàn Tập đều có ghi chép. Đại sư Ấn Quang tán thán Di-đà Yếu Giải, ngài nói “cho dù là cổ Phật tái lai làm chú giải cho kinh Di-đà cũng không thể vượt hơn bản này”, đây là tán thán tới tột đỉnh rồi. Mà đại sư Ngẫu Ích nói với chúng ta, điều kiện vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc, có thể vãng sanh hay không quyết định ở chỗ có tín nguyện hay không; nói cách khác, bạn thực sự chịu tin, thực sự tin tưởng, không chút hoài nghi nào, thực sự hy vọng tới đó, vậy thì điều kiện này đầy đủ, bạn chắc chắn có thể vãng sanh. “Phẩm vị cao hay thấp là do công phu niệm Phật sâu hay cạn”, công phu niệm Phật của bạn sâu, bạn vãng sanh phẩm vị cao; công phu niệm Phật cạn, phẩm vị sẽ thấp.

Có thể vãng sanh hay không quyết định ở chỗ có tín nguyện hay không. Cho nên ngài giảng tín, tín có sáu tín, thứ nhất là tin chính mình. Nếu bạn thực sự có thể hơi khế nhập Phật pháp một chút thì lòng tin này của bạn sẽ được xây dựng, sẽ không có vấn đề, tại sao vậy? Thế giới Tây Phương Cực Lạc từ đâu tới? Trong tâm của chính mình biến hiện ra, đây là đức Phật giảng rất nhiều trong kinh giáo Đại thừa. Hết thấy pháp trong vũ trụ, bao gồm thế giới của chúng ta, bao gồm thế giới Cực Lạc, bao gồm thế giới Hoa Tạng, tất cả đều giống nhau, “duy tâm sở hiện, duy thức sở biến”, đây là nói ra nguyên lý căn bản cho chúng ta, tâm hiện thức biến. Tâm của ai hiện? Tâm của chính mình, thức của chính mình.

Các bạn thường tham gia Tam Thời Hệ Niệm, bạn xem khai thị của thiền sư Trung Phong trong Tam Thời Hệ Niệm, khai thị đó giảng hay biết bao, A-di-đà Phật là tâm của ta, tâm hiện, tâm tịnh tức cõi Phật tịnh. Chúng tôi giảng kinh cũng thường giảng, Cực Lạc có khác biệt với chỗ chúng ta không? Không hề khác biệt chút nào, hoàn toàn tương đồng. Vậy thì tại sao Cực Lạc thanh tịnh, chỗ này của chúng ta ô nhiễm? Tâm của chúng ta ô nhiễm, toàn bộ môi trường đều ô nhiễm, nếu tâm của chúng ta thanh tịnh, toàn bộ môi trường đều thanh tịnh. Tại sao vậy? Môi trường bên ngoài đang xoay chuyển theo tâm. Đạo lý này đích thực rất sâu, nhưng tiến sĩ Emoto Masaru người Nhật Bản làm thí nghiệm nước đã chứng minh được. Cho nên, tôi rất coi trọng thí nghiệm nước của ông ấy, tôi rất hoan hỷ. Tâm của chúng ta thiện, ý niệm thiện đối với ly nước này, kết tinh của nước sẽ biến thành đẹp như vậy; tâm

chán ghét, tâm không ưa thích của chúng ta đối với ly nước này, hình dáng kết tinh của nước sẽ rất khó coi. Cho thấy điều gì? Cho thấy toàn bộ vũ trụ, môi trường của chúng ta đều đang xoay chuyển theo tâm niệm của chúng ta.

Vậy tại sao ý niệm của chúng ta không nghĩ đến điều tốt, mà hằng ngày nghĩ đến điều xấu? Hằng ngày nghĩ đến tham sân si, trước đây nói hại người lợi mình, hằng ngày nghĩ làm thế nào để hại người lợi mình; hiện tại tôi nói hại người lợi mình đã rất văn minh rồi, rất hiếm có, hiện tại là thế nào? Hiện tại là mưu tài hại mạng, càng ghê gớm hơn. Khởi tâm động niệm đều là mưu tài hại mạng, muốn tiền của bạn, còn muốn mạng của bạn, bạn nói xem tâm này hung ác tới cỡ nào! Cho nên thế giới làm sao không có tai nạn cho được? Những thứ bên ngoài thị trường đều là giả, những thứ có liên quan mật thiết nhất với chúng, một là đồ ăn thức uống, hai là thuốc men, thuốc là giả, đồ ăn là giả, trong đó đều có độc.

Thầy Lý của chúng tôi vãng sanh là do ăn uống trúng độc mà mất, lúc đó chúng tôi ước đoán thầy ít nhất có thể sống tới 120 tuổi, 130 tuổi. Bạn xem, 95 tuổi đều không cần người khác chăm sóc, tự mình nấu cơm, tự mình giặt quần áo, sức khỏe tốt. Học trò của thầy nấu mì mang tới cúng dường thầy, ý tốt. Thầy rất từ bi, phàm là người khác tặng đồ ăn, nhất định ăn trước mắt cho họ thấy, để họ hoan hỷ. Không biết là mì này có độc, mì này là gì? Là mì khô, trong đó có chất bảo quản, chất bảo quản đều rất nhiều, nếu không thì không thể để lâu được. Sau khi thầy ăn vào, thầy cũng biết được, nhưng thầy cũng là một vị thầy thuốc Đông y rất cao minh, cho nên sau khi ăn vào thì thầy liền dùng thuốc giải, trở về uống thuốc giải. Lần đầu tiên không có vấn đề, hóa giải rồi, qua mấy tháng sau lại gặp một lần nữa, trở về hóa giải tiếp, chất độc phát tán quá nhanh, không kịp nữa, cơ thể bị tổn hại rất lớn. Mỗi lần tôi tới thăm thầy, thầy nói với tôi, đừng tới tiệm ăn cơm, cứ nói với tôi [về chuyện này] mười mấy lần, cho nên ấn tượng của tôi rất sâu sắc, tôi không dám tới cửa tiệm ăn cơm.

Hiện tại mua thực phẩm, mấy ngày trước tôi nhìn thấy tiêu đề trên báo (tôi thì không đọc báo), chúng tôi ở tòa nhà chung cư, cửa mở ra, báo do nhà hàng xóm kê bên đặt, tờ báo vút ở trên mặt đất, vẫn chưa lấy vào nhà, tôi nhìn thấy một tiêu đề rất lớn, nói hạt dưa. Qua năm mới, hạt dưa dùng để mời khách, 55% hạt dưa đều có độc, các bạn còn dám ăn hạt dưa không? Hạt dưa là như vậy, các loại bánh kẹo khác tôi thấy đều không đáng tin, đều có chất hóa học trộn vào trong đó, bạn nói xem đáng sợ biết bao! Họ bán cho bạn một bịch hạt dưa lời được mấy đồng tiền? Đó chính là

kiếm tiền, mưu tài, hạt dưa có độc, tới hại mạng của bạn, mưu tài hại mạng. Các bạn phải hiểu được chân tướng sự thật này. Cho nên, qua năm mới vẫn là cơm canh đạm bạc tốt, đừng nên mua những đồ ăn ngày tết này nữa, đó là những thứ hại chết người, phải cẩn thận. Trong ăn uống đều có độc, đặc biệt là ăn thịt, chắc chắn có vấn đề, người ăn chay tốt hơn nhiều. Trong rau củ có thuốc trừ sâu, vẫn là sẽ hại bạn. Bạn xem, có một số nông dân, họ trồng rau đem bán, rau mà họ ăn thì trồng ở một mảnh khác, nơi đó không có thuốc trừ sâu, họ tự mình ăn; rau họ bán, họ nói với người thân bạn bè của mình: rau này không thể ăn, thuốc trừ sâu quá nhiều. Họ bán cho người khác ăn. Bạn xem đây là rắc tâm gì? Bạn nói xem thế giới này đáng sợ biết bao!

Nếu bạn tin lời Phật nói, lời Phật nói chắc chắn không nói dối, mau chóng đi dân tới thế giới Cực Lạc, an toàn nhất. Hiện tại chúng tôi không gọi là vãng sanh, mà gọi là di dân, chúng ta di dân, nhìn trúng mảnh đất tốt thế giới Cực Lạc này, bên đó an toàn, không có những lo lắng này, chúng ta phải di dân tới nơi đó. Tín tâm này nhất định phải kiên định. Đích thực là mỗi người từ vô lượng kiếp tới nay kết oán với người khác quá nhiều, cũng kết quá sâu. Nhìn thấy bạn học Phật, nhìn thấy bạn tới thế giới Cực Lạc, họ ghen tị, họ sân giận, tại sao vậy? Họ vẫn chưa báo thù được, sau khi bạn rời đi thì họ vĩnh viễn không báo thù bạn được nữa, nên luôn phải nghĩ cách tới chướng ngại bạn, lung lay tín tâm của bạn, đó chính là thủ đoạn của họ, để bạn không tới thế giới Cực Lạc được, ở lại Ta-bà để họ tới báo thù.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo nói, khi con tai nghe mất thấy sự đau khổ của gia súc lúc bị giết, trong lòng sanh ra sự bất an và lo lắng cực độ. Xin hỏi nên khắc phục như thế nào?

Đáp: Trước tiên chưa nói tới khắc phục, đầu tiên bạn nhìn thấy cảnh tượng tàn khốc này, bạn không cách nào cứu chúng, bạn phải tụng kinh cho chúng, niệm Phật cho chúng, hồi hướng cho chúng, phải phát nguyện cúng dường nguyện lực của chúng ta cho chúng, sau này đời đời kiếp kiếp không tạo ác nghiệp, không đi hại người nữa. Động vật hôm nay bị người khác giết hại đều có nguyên nhân, tuyệt đối không phải là nói không có nhân đời trước, trước đây bạn giết chúng, hôm nay chúng giết bạn, oan oan tương báo. Nếu bạn không hiểu đạo lý này, bạn vẫn có oán hận, đời sau bạn còn muốn giết chúng. Nhưng oan oan tương báo mỗi lần càng tàn khốc hơn, sẽ không báo vừa đủ, thường là vượt hơn, sẽ không ít hơn, cho nên thù hận này càng ngày càng sâu; thường phải hóa giải, hóa giải là từ giác ngộ. Thực sự hiểu rõ,

thực sự giác ngộ, gặp tai nạn lớn hơn chẳng nữa cũng không oán người, không oán trời không trách người, oán kết này liền xong xuôi, món nợ này đã trả hết. Nếu như còn oán trời trách người, đời sau vẫn phải lặp lại, chuyện này quá khổ, quá đáng thương!

Hỏi: Có phương pháp gì khiến chúng sanh nghiệp chướng sâu nặng thời mạt pháp tin tưởng nhân quả hay không?

Đáp: Chuyện này phải xem nhiều những bài báo về nhân quả báo ứng, rất nhiều bài báo đều là chân thực, tuyệt đối không phải là giả. Tôi ở nước Mỹ có nhờ một số đồng tu thu thập những bài báo có liên quan đến nhân quả luân hồi của người phương Tây. Họ tìm cho tôi có hơn 100 loại sách, hơn 150 loại. Tôi nhờ họ mỗi loại sách không cần dịch ra hết, dịch ra hết sẽ liên quan tới vấn đề bản quyền, chỉ cần giảng giải quyển sách này trọng điểm là giảng những điều gì cho chúng tôi, giới thiệu cho chúng tôi, người nước ngoài cũng tin tưởng. Trung Quốc hiện tại tất cả đều đánh mất lòng tự tin dân tộc, không tin tưởng chính mình, tin tưởng người nước ngoài; người nước ngoài nói hay, chúng ta liền nói hay, người nước ngoài nói không hay, chúng ta cũng không dám tin tưởng đó là hay, thật đáng thương! Tổ tiên Trung Quốc chúng ta để lại thứ tốt như vậy, bản thân hiện tại hoàn toàn phủ định, không tin tưởng, không thừa nhận, nhất định là người nước ngoài học những thứ của Trung Quốc thì chúng ta mới biết những thứ này của tổ tiên có giá trị, có thể học tập. Cho nên đây là chúng tôi nhiều năm như vậy, ở nước ngoài hết lòng cố gắng giới thiệu những thứ của Trung Quốc cho người nước ngoài, người nước ngoài tiếp nhận thì người Trung Quốc mới tin tưởng. Đây là không có cách nào, nhất định phải xuất khẩu ngược lại mới tin tưởng, nếu không thì không tin tưởng, đây là không còn cách nào, đây là nghiệp chướng rất nặng.

Hỏi: Đệ tử làm quản lý trong một công ty tư nhân, xin hỏi làm thế nào để hóa giải tranh chấp lợi ích?

Đáp: Đệ Tử Quy là phương pháp tốt nhất, đọc thuộc Đệ Tử Quy thì bạn sẽ có trí tuệ, bạn sẽ có thể giải quyết được tranh chấp.

Hỏi: Câu hỏi cuối cùng, sư phụ nói phương thức siêu độ, nhiều nhất chỉ có thể giúp đỡ chúng sanh siêu độ tới trời Đao-lợi. Vậy thì tại sao Phật Bồ-tát không siêu độ tất cả chúng sanh trong ba đường ác tới trời Đao-lợi, ít nhất họ sẽ không phải chịu khổ nạn trong ba đường ác?

Đáp: Bạn nói rất đúng, vấn đề là bạn không tin tưởng thì còn có cách nào? Phật đích thực có thể giúp đỡ bạn, nhưng bạn không tin tưởng, bạn không tiếp nhận. Đừng nói hiện nay siêu độ ba đường ác, hiện tại là siêu độ người thế gian chúng ta, siêu độ bản thân chúng ta, bạn có chịu tin tưởng không? Phật dạy chúng ta học tam quy, ngũ giới, thập thiện, bạn chắc chắn không đọa ba đường ác, bạn có chịu làm không? Bạn vẫn làm không được, vậy thì bạn liền biết được người đọa vào ba đường ác họ cũng không chịu làm. Phật Bồ-tát đích thực thị hiện ở ba đường ác, nên dùng thân gì độ được thì hiện thân đó, trong ba đường ác thực sự có Phật Bồ-tát. Các bạn xem phóng diệm khẩu, quý vương đặt đối diện bàn Diệm Khẩu – đại sĩ Tiêu Diệm, đó là người nào? Là Bồ-tát Quán Thế Âm. Tướng quý vương mà Bồ-tát Quán Thế Âm thị hiện ở cõi quý, Bồ-tát Địa Tạng Vương ở trong địa ngục hiện tướng địa ngục, không trang nghiêm giống như ở chỗ chúng ta, không phải vậy, tướng địa ngục đó để giáo hóa chúng sanh, được mấy người tin tưởng ngài? Giống như năm đó Thích-ca Mâu-ni Phật còn tại thế, bạn xem trong kinh điển nói, ngài giảng kinh thuyết pháp trong thời gian rất dài ở thành Xá-vệ, người trong thành Xá-vệ tiếp nhận sự dạy bảo của ngài, nghe ngài giảng kinh, từng gặp mặt ngài, một phần ba số người trong thành, một phần ba khác nghe nói có người là Thích-ca Mâu-ni Phật, chưa từng gặp mặt, cũng chưa từng nghe ngài giảng kinh; còn một phần ba người còn lại là căn bản không biết. Đây chính là nói Phật độ người có duyên, người trong ba đường ác có duyên đều được độ, không có duyên thì không có cách nào.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi của đồng tu trên mạng, đầu tiên là người niệm Phật có thể học ngoại ngữ, nghệ thuật hoặc chạy theo bằng cấp không?

Đáp: Nếu là vì thuận tiện hoằng pháp lợi sanh thì có thể. Phật pháp nói “từ bi làm gốc, phương tiện làm cửa”, bạn có thể hiểu vài ngoại ngữ, bạn sẽ có thể phiên dịch những điều hay của Phật pháp, giáo hóa những chúng sanh đó, đây là chuyện tốt. Bằng cấp cũng là vì thuận tiện cho việc hoằng pháp lợi sanh, bởi vì con người hiện nay họ không nhìn vào công phu tu hành của bạn, rất nhiều người mê tín, nhìn vào bằng cấp của bạn, bằng cấp càng cao thì càng tăng trưởng lòng tin của họ, vậy cũng được, pháp phương tiện, nếu như không phải vì điều này thì đều không cần thiết.

Hỏi: Thứ hai là làm thế nào để vừa thật thà niệm Phật vừa có thể theo kịp thời đại, làm ra công hiến lớn nhất cho xã hội và đại chúng?

Đáp: Đây là đạo Bồ-tát, chính là câu “phương tiện làm cửa” mà tôi vừa nói tới, đích thực pháp thế gian và Phật pháp là một pháp, không phải hai pháp, bạn tách riêng nó thì sai rồi, bạn đã có phân biệt, có chấp trước. Gần đây chúng tôi giảng tới phẩm Tịnh Hạnh trong kinh Hoa Nghiêm, bạn xem Bồ-tát Văn-thù dạy cho chúng ta nguyên tắc tu học chung quan trọng nhất, Bồ-tát khéo dùng tâm này thì có thể thành tựu hết thảy công đức thắng diệu. Thắng chính là điều bạn nói ở nơi này; diệu là thế nào? Diệu là không chấp tướng, không chấp tướng thì diệu rồi, kinh Kim Cang nói “nên không trụ vào đâu mà sanh tâm”. Nên không trụ vào đâu là diệu; mà sanh tâm là thắng, đây là thù thắng. Cho nên không làm trái, pháp thế gian và Phật pháp không có mâu thuẫn, không có chống đối. Dùng công đức này hồi hướng cầu sanh Tịnh độ, chính là tăng thượng duyên cho phẩm vị vãng sanh của bạn. Tôi làm rất nhiều chuyện tốt, giúp đỡ hết thảy chúng sanh, đây chỉ là phá mê khai ngộ, lìa khổ được vui, dùng công đức này hồi hướng thế giới Tây Phương Cực Lạc, không cầu phước báo trời người thế gian, vậy thì diệu! Nếu cầu phước báo trời người, đương nhiên cũng sẽ đạt được, vậy thì bạn vẫn không thể vượt khỏi luân hồi, đây chính là có thù thắng mà không có diệu.

Hỏi: Câu hỏi thứ ba, đơn vị con làm việc có xe xảy ra tai nạn giao thông, trong đó có một người tử vong tại chỗ. Trước mắt chiếc xe này đã sửa xong, nhưng rất nhiều đồng nghiệp không dám lái, cấp trên bảo con lái chiếc xe này, con cũng có chút lo lắng, xin pháp sư khai thị.

Đáp: Bạn có lo lắng là tin tưởng có quý, nếu bạn không tin có quý thần thì bạn không lo lắng, có thể thấy được bạn vẫn là tin tưởng. Miệng nói không tin nhưng trên thực tế bạn vẫn chưa thoát khỏi hoài nghi này. Bạn ngồi trên xe niệm Phật, vì người tử vong do tai nạn trước đó, bạn khai thị cho người đó, khuyên họ nghe kinh niệm Phật, cầu sanh Tịnh độ. Thường nói với họ thế gian này khổ nạn quá nhiều, vãng sanh thế giới Cực Lạc thực sự là lìa khổ được vui, thực sự là tiêu tai tránh nạn. Bạn hằng ngày khuyên nủ họ, hằng ngày dặn dò họ, họ sẽ không hại bạn. Bởi vì họ biết bạn là người tốt, họ sẽ không hại bạn. Kết thiện duyên với họ, giúp đỡ họ, thành tựu họ, vậy là đúng rồi.

Hỏi: Câu hỏi thứ tư, xin hỏi ánh sáng Phật mà thân trung ấm nhìn thấy là ánh sáng màu vàng nhu hòa, hay là ánh sáng chói mắt đáng sợ như tia chớp sấm sét?

Đáp: Vấn đề này trong kinh điển đức Phật giảng rất rõ ràng, ánh sáng của Phật Bồ-tát nhu hòa, bạn tiếp xúc sẽ cảm thấy rất thoải mái, rất hoan hỷ; ánh sáng của ma

mới chói mắt, giống như ban ngày chúng ta nhìn thấy mặt trời, mắt của bạn sẽ không chịu được. Ánh sáng của ma và ánh sáng của Phật khác nhau ở chỗ này.

Hỏi: Câu hỏi thứ năm, cha con nợ tiền người khác rất nhiều, mẹ con lại bị bệnh ung thư cần chữa trị, gần đây đệ tử đối mặt với rất nhiều áp lực, gặp trắc trở khắp nơi, không như ý muốn, sâu sắc cảm nhận được thân tâm âu lo, khó mà giải thoát. Xin lão pháp sư từ bi khai thị.

Đáp: Con người trên thế gian này đều có nhân trước quả sau, chúng ta tại sao lại tới thế gian này? Hình như lần trước cũng đã nói với mọi người rồi, người nước ngoài cũng thường đưa ra câu hỏi này: Tại sao tôi lại đến thế giới này? Tại sao tôi chịu nhiều khổ nạn trên thế giới này như vậy? Câu trả lời của Phật rất hay: “đời người trả nghiệp”, bốn chữ này đã giải đáp cho bạn. Đời quá khứ bạn tu thiện, đời này tới hưởng phước; đời quá khứ bạn tạo tác tất cả bất thiện, vậy thì đời này bạn tới thọ khổ, bạn phải tới thọ báo. Cho nên khi chúng ta thọ những khổ nạn này, điều quan trọng nhất là không được oán trời trách người, phải biết được đây là nghiệp báo của chính mình, chính mình phải nhận lấy. Làm thế nào để cải thiện? Cải thiện vẫn là bắt đầu làm từ chính mình, đoạn hết thầy ác, tu hết thầy thiện, thực sự sám hối thì sẽ khởi tác dụng cảm ứng đạo giao. Cho nên, chúng ta cầu Phật Bồ-tát có linh nghiệm hay không? Thực sự linh nghiệm thì đây là cảm ứng. Sám hối có thể cải thiện, hành thiện có thể cải thiện, bạn đọc Liễu Phàm Tứ Huấn thật nhiều vào, đọc Chuyện Ông Du Tịnh Ý Gặp Táo Thần thật nhiều vào, bạn sẽ có được linh cảm, bạn sẽ có được trí tuệ. Linh cảm, trí tuệ có thể giúp đỡ bạn giải quyết vấn đề, như vậy tốt hơn bất kỳ điều gì.

Hai quyển sách Liễu Phàm Tứ Huấn và Chuyện Ông Du Tịnh Ý Gặp Táo Thần, hiện tại có rất nhiều người làm thành phim truyền hình dài tập chiếu trên tivi, đây là công đức vô lượng. Có rất nhiều người không muốn đọc sách, mọi người đều hoan hỷ xem tivi, có thể dùng phương pháp phim truyền hình để hoằng pháp, đây là một phương thức rất hay.

Hỏi: Câu hỏi thứ sáu, người hỏi nói đệ tử là cư sĩ hộ pháp, gần đây cũng *quá đường* niệm chú cúng dường, gặp phải sự phản đối của rất nhiều cư sĩ, yêu cầu làm theo cách lão pháp sư nói là niệm mười tiếng Phật hiệu, nếu không thì họ không tới đạo tràng. Chuyện này làm cho người xuất gia của đạo tràng rất khó xử, nói dựa theo quy định của Phật thì nhất định phải làm *ngũ đường khóa*, mà quá đường là một trong số đó. Xin hỏi lão pháp sư, làm thế nào mới viên mãn?

Đáp: Chuyện này phải là thế nào? Nghe kinh nhiều hơn. Nghe kinh nhiều hơn, tìm hiểu chân tướng sự thật nhiều hơn, cách xử lý của bạn mới như pháp. Thời xưa dựa theo công khóa ngũ đường là thực sự có hiệu quả, công khóa ngũ đường hiện nay hữu danh vô thực. Tại sao vậy? Bạn chỉ xem tướng suy bại của Phật giáo thì bạn sẽ hiểu. Nếu như chúng ta làm theo công khóa ngũ đường, nghiêm túc làm, Phật pháp chắc chắn hưng thịnh. Trong công khóa dạy chúng ta nhưng không có người làm, chỉ là niệm niệm, có miệng nhưng vô tâm. Cho nên, lúc tôi còn trẻ giảng kinh rất cảm thán, lúc đó còn trẻ tuổi, rất nhiều người mắng tôi, không phục. Tôi nói công khóa sớm tối, là sáng sớm thức dậy lạy Phật Bồ-tát một lần, buổi tối lại lạy một lần, hằng ngày lạy Phật Bồ-tát, sao đành lòng làm vậy? Thực sự chẳng bằng thật thà niệm Phật.

Đại sư Ấn Quang chính là đề xướng dạy chúng ta thật thà niệm Phật, thật thà niệm Phật thì tâm của bạn là định, tâm của bạn là cung kính, tâm chân thành sẽ khởi cảm ứng, tâm thanh tịnh khởi cảm ứng; tôi niệm nhiều như vậy, tâm là tán loạn, sau khi niệm, chuyện gì cũng không biết, chuyện gì cũng không làm được, đạo lý là ở chỗ này. Cho nên học điều gì thì phải học cho vững chắc, phải hiểu rõ đạo lý, sau đó mới biết thực hành trong cuộc sống như thế nào, như vậy những gì chúng ta làm sẽ viên mãn, làm sẽ như pháp. Cho nên một đạo tràng, đạo tràng là của đại chúng, có lúc tuổi đời càng lâu, nó có lịch sử, có kế thừa, bạn muốn thay đổi một phương thức, trong đó có rất nhiều tín đồ lâu năm họ không đồng ý, tại sao họ không đồng ý? Họ đã rất chấp trước, đã thành thói quen rồi. Cho nên nhất định phải nghe kinh, nhất định phải hiểu rõ đạo lý, thực sự hiểu rõ rồi, họ mới hiểu được học Phật nên dùng cách học như thế nào, mới có thể đạt được lợi ích thực sự.

Hỏi: Câu hỏi cuối cùng, vì bồi dưỡng nhân tài giảng kinh thuyết pháp, chúng con lễ thỉnh người xuất gia giảng kinh tại đạo tràng, có rất nhiều người nói đây là xen tạp, yêu cầu chỉ được nghe kinh của lão pháp sư, xin hỏi nên xử lý thế nào?

Đáp: Xử lý chuyện này không cần hỏi tôi, các bạn thương lượng với nhau xem làm thế nào mới tốt. Bồi dưỡng nhân tài hoằng pháp, vấn đề này rất nghiêm trọng, lại vô cùng khẩn thiết. Trước khi tôi xuất gia từng nghe nói, các vị đại đức, cư sĩ, pháp sư, không ai không kêu gọi phải bồi dưỡng nhân tài cho Phật giáo, bồi dưỡng nhân tài giảng kinh hoằng pháp. Ít nhất tôi đã nghe nửa thế kỷ rồi, vấn đề này vẫn chưa được thực hiện. Nhân tài là có, nhưng sau khi học xong họ không hoằng pháp, nguyên nhân là gì? Lúc tôi ở trong buổi giảng có nói, Phật giáo là giáo dục, nhưng

hiện tại đích thực đã trở thành tôn giáo, bạn không thể nói nó không phải là tôn giáo. Bản chất của nó là giáo dục, chứ không phải tôn giáo.

Chúng ta nghĩ thử, năm đó Phật tại thế, hằng ngày lên lớp, giảng kinh chính là lên lớp, mà thời gian lên lớp rất dài, điều này cho thấy thể lực của Phật tốt. Trong kinh nói “giảng kinh hai thời”, hai thời của Ấn Độ chính là 8 tiếng đồng hồ hiện nay của chúng ta, mỗi ngày giảng 8 tiếng đồng hồ, quanh năm không gián đoạn, giảng 49 năm, bạn nói xem thể lực này tốt biết bao. Đây là người bình thường không thể sánh với ngài. Trong đời này ngài giảng biết bao điều, dạy biết bao người, nhận được hiệu quả tốt như vậy, trong lịch sử của toàn thế giới, không có một người thầy nào có thể vượt hơn Thích-ca Mâu-ni Phật. Không từ dạy học 5 năm, cũng nhận được hiệu quả vô cùng tốt, 3.000 đệ tử, thành tựu 72 hiền nhân, 3.000 học trò có 72 vị thành tựu, đây là trong lịch sử Trung Quốc, lịch sử giáo dục cũng không tìm được người thứ hai.

Tại sao các ngài dạy học nhận được hiệu quả tốt như vậy? Lúc tôi giảng kinh đã từng báo cáo với mọi người rồi, các ngài là người thật thà, rất thành khẩn, bản thân làm được mới nói ra, người khác không thể không tin tưởng, trong tâm khâm phục, cho nên các ngài nhận được hiệu quả, gọi là thánh nhân, bản thân làm được sau đó mới nói ra. Tôi làm được không sát sanh thì tôi mới dạy người không sát sanh; tôi làm được không trộm cắp, tôi mới dạy người không trộm cắp, người khác mới tin tưởng. Tôi làm được không nói dối, tôi dạy người không nói dối; tôi làm được không nói ly gián, tôi dạy người không nói ly gián, người khác mới tin tưởng. Bậc thứ hai là hiền nhân, sau khi họ nói ra nhất định có thể làm được, đây cũng là rất giỏi. Bậc thứ ba, nói được mà làm không được, đây gọi là lừa người. Lừa người lâu ngày rồi, lời chủ tịch Mao nói rất có đạo lý, “đôi mắt của nhân dân sáng lắm”, lừa gạt lâu ngày thì mọi người sẽ phát hiện, không còn mắc lừa bạn nữa. Bạn liền biết được làm thế nào bồi dưỡng nhân tài hoằng pháp? Trước tiên là họ phải làm được; bản thân không làm được thì hiệu quả không rõ rệt. Cho nên hiện nay chúng tôi yêu cầu, bạn phải làm được Đệ Tử Quy, thực hành được 100%, bạn phải làm được Thập Thiện Nghiệp Đạo, đây là nói người tại gia, sau khi bạn làm được hai điều này, tam quy ngũ giới không thành vấn đề. Nếu như là người xuất gia, ít nhất phải làm được Sa-di Luật Nghi, không làm được Sa-di Luật Nghi thì là giả, không phải thật.

Trong lịch sử Trung Quốc, đại sư Ngẫu Ích làm ra tám gương tốt cho chúng ta, đại sư Ngẫu Ích rốt cuộc là vị nào tái lai? Không ai biết được, nhưng căn cứ theo

sự tán thán của đại sư Ấn Quang dành cho ngài, đại sư Ấn Quang là Đại Thế Chí Bồ-tát, Đại Thế Chí Bồ-tát tán thán ngài như vậy, nếu ngài ấy không phải là A-di-đà Phật thì chắc chắn là Quán Thế Âm Bồ-tát tái lai, tuyệt đối không phải là người bình thường. Bạn xem thử, ngài làm ra một thị hiện cho thời mạt pháp chúng ta, biết được điều gì? Thọ giới này không phải là thật, không thể đắc giới. Ngài nghiên cứu giới luật, ngài nói Trung Quốc từ thời Nam Tống trở về sau thì không còn tỳ-kheo thực sự nữa. Vậy tỳ-kheo đều là hữu danh vô thực, thọ giới mà không làm được, danh không xứng với thực. Cho nên ngài làm ra tám gương cho chúng ta, sau khi ngài thọ xong tam đàn đại giới, trước Phật Bồ-tát thoái giới tỳ-kheo, cả đời thọ trì giới Bồ-tát, giới Sa-di, cho nên ngài ấy xưng là Bồ-tát sa-di. Thầy là Bồ-tát sa-di, đồ đệ của ngài không dám xưng là sa-di. Bạn xem pháp sư Thành Thời, Ngẫu Ích Đại Sư Toàn Tập là do pháp sư Thành Thời chỉnh lý, khắc bản in ra, lưu hành đến hiện nay, là người rất giỏi. Thành Thời tự xưng là xuất gia ưu-bà-tắc, đây là trong lịch sử chúng ta nhìn thấy người đầu tiên xưng là xuất gia ưu-bà-tắc, không dám xưng là sa-di. Thầy không dám xưng là tỳ-kheo, xưng Bồ-tát sa-di, đồ đệ xưng là xuất gia ưu-bà-tắc.

Vào những năm Dân Quốc của chúng ta, đại sư Hoàng Nhất xưng là xuất gia ưu-bà-tắc, danh xứng với thực. Việc này mang lại gợi ý rất lớn cho hậu nhân chúng ta, cũng là sự giáo huấn rất hay. Chúng ta nghĩ thử xem chúng ta là thân phận gì? Thọ giới rồi thực sự làm được sao? Chuyện này phải suy nghĩ kỹ xem, danh không xứng với thực thì là lỗi lầm. Cho nên, học Phật bắt đầu học từ đâu? Học từ trì giới, bất kể tại gia hay xuất gia, không trì giới thì bạn không phải là Phật tử, bạn không phải là học Phật. Vậy thì bạn đang làm điều gì? Thầy Lý gọi là Phật học, bạn là làm Phật học, chứ không phải là học Phật. Học Phật và Phật học là hai chuyện, Phật học là thế nào? Coi Phật pháp như một môn học vấn đề nghiên cứu, đây chính là Phật học, bản thân không làm được cũng không sao; học Phật là nhất định phải làm được, bạn phải học giống như Phật, hành vi sinh hoạt của Phật ghi chép lại chính là giới luật.

Cho nên nói thiền, người xưa nói “thiền là tâm Phật”, tâm Phật là gì? Tâm Phật là rời hết vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Trong kinh Kim Cang có giải thích định nghĩa thiền cho chúng ta. Lời đại sư Lục tổ Huệ Năng nói trong Đàn kinh là căn cứ theo lời giảng trong kinh Kim Cang. Hai câu trong kinh Kim Cang: “Không chấp nơi tướng, như như bất động”, đây là thiền. Cho nên khi ngài ấy giảng thì giảng rõ hơn một chút, chúng ta nghe dễ hiểu, “ngoài không chấp tướng, trong không động

tâm”, đây gọi là thiên. Ngoài không chấp tướng chính là chẳng chấp nơi tướng; trong không động tâm chính là như như bất động. Ngài nói càng rõ hơn, đây là tâm Phật. Tâm Phật là thế nào? Là chân tâm của chúng ta, chúng ta có làm được không? Lục căn tiếp xúc với cảnh giới lục trần, ngoài không chấp tướng, trong không động tâm, chân tâm! Thứ mà chân tâm thấy đó là trí tuệ, không sanh phiền não. Phiền não là thế nào? Vọng tưởng phân biệt chấp trước, bạn thấy sắc, nghe tiếng có vọng tưởng phân biệt chấp trước, bạn sai rồi. Cho nên ngài vĩnh viễn giữ chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi, đây là chân tâm, đây là tâm Phật, là chân tâm của bản thân chúng ta. Chúng ta mê mất chân tâm, vậy thì sai rồi! Bạn hiểu được đạo lý này, “kinh là lời Phật nói”, hằng ngày đọc kinh, nghiên cứu kinh giáo, nghe lời Phật dạy. “Giới luật là hạnh của Phật”, hành vi của Phật là giới luật, chúng ta nói “kinh luật luận”, học Phật chính là học thứ này, rời khỏi kinh luật luận, bạn đi đâu mà học? Quan trọng nhất là hạnh, chuẩn mực hành vi bắt đầu làm từ chỗ này tương đối dễ dàng, dần dần khôi phục chân tâm của chúng ta. Tiếp đó lại không dùng vọng tâm, dùng vọng tâm là phạm phu, dùng chân tâm là Phật Bồ-tát.

Học tập, từ xưa đến nay lý niệm dạy học của Trung Quốc và người nước ngoài không giống nhau. Bạn xem, Trung Quốc và Ấn Độ đều rất gần, chủ trương là “thâm nhập một môn, huân tu lâu dài”. Đặc biệt là coi trọng sư thừa, sư thừa chính là một người thầy, bạn phải tìm một vị thiện tri thức thực sự, trong Phật pháp gọi là thiện tri thức, có tu, có học, có chứng. Hiện tại tìm người có chứng (người chứng quả), tìm không thấy, thực sự tìm thấy người có tu có học đã tốt lắm rồi, bạn theo họ học, họ sẽ không sai lầm. Ngày ngày đọc kinh, thời thời trì giới, đây chính là người thầy tốt, là thiện tri thức thực sự, bạn theo họ học. Nếu như trước mắt chưa tìm thấy được? Học người xưa, người xưa thế nào? Làm đệ tử tự nhận của người xưa. Đại sư Ngẫu Ích chính là, đại sư Ngẫu Ích học theo ai? Học theo đại sư Liên Trì, lúc đó đại sư Liên Trì đã vắng sanh rồi, làm sao học theo ngài ấy? Sách của đại sư Liên Trì còn đó, hiện tại chúng ta đọc được Liên Trì Đại Sư Toàn Tập, đọc sách của đại sư Liên Trì, lý giải lời dạy của đại sư Liên Trì, y giáo phụng hành thì chính là học trò thực sự của đại sư Liên Trì, vậy là đúng rồi.

Cho nên ở Trung Quốc coi người xưa làm thầy, người đầu tiên là Mạnh tử. Mạnh tử coi Khổng tử làm thầy, lúc đó Khổng tử đã qua đời, sách của Khổng tử lưu truyền lại, ngài ấy đọc sách của Khổng tử, học Khổng tử, học rất giống, thâm nhập một môn, huân tu lâu dài. Cho nên Khổng tử ở Trung Quốc được gọi là Chí Thánh,

Mạnh tử được gọi là Á Thánh. Hơn nữa là truyền nhân thực sự của Không tử, học được thành công, đây là câu chuyện về đệ tử tự nhận. Hiện nay chúng ta không tìm được người thầy tốt, vậy tìm người xưa. Cho nên tôi khuyên các đồng tu, các bạn tu Tịnh độ, tìm ai làm thầy? A-di-đà Phật, A-di-đà Phật ở đâu? Chính là trong kinh Vô Lượng Thọ. Bạn có thể đọc kinh Vô Lượng Thọ, có thể giải nghĩa trong kinh Vô Lượng Thọ, có thể y giáo phụng hành, A-di-đà Phật làm thầy, vậy thì còn có thể sai được sao? Không được học sai lệch, vậy thì bạn tự mình chịu thiệt, đây là người thầy tốt.

Trước đây thầy Lý giới thiệu cho tôi, thầy dạy tôi học đại sư Ấn Quang, đại sư Ấn Quang là thầy của thầy, đây là rất hiếm có. Đại sư Ấn Quang, học Văn Sao của đại sư Ấn Quang, học Toàn Tập của đại sư Ấn Quang; tôi vẫn còn thường xem, không phải là hằng ngày xem, nhưng mỗi tuần nhất định sẽ xem vài phần. Xem Toàn Tập của đại sư. Bạn học theo những vị này thì sẽ không có sai lầm, tóm lại phải là một môn. Sau khi khai ngộ, có năng lực phân biệt tà chánh, có năng lực phân biệt thật giả thì có thể tham học. Học thêm vài nhà cũng không có vấn đề, nhưng vẫn phải lấy một nhà làm chủ thì bạn mới có thành tựu. Một nhà tâm là định, học nhiều thì tâm tán loạn, đạo lý là ở chỗ này. Tâm định, tập trung ở một điểm, con người sẽ khai ngộ, định tới một mức độ tương đối thì họ sẽ khai ngộ. Khai ngộ rồi thì điều gì cũng đều hiểu, một kinh thông thì tất cả các kinh đều thông đạt, một pháp môn thông rồi, tám vạn bốn ngàn pháp môn đều thông đạt, phải hiểu đạo lý này.

Cho nên, bạn hỏi pháp môn nào tốt? Pháp môn nào cũng đều tốt, kinh Kim Cang nói rất hay: “pháp môn bình đẳng, không có cao thấp”, chỉ cần bạn thâm nhập một môn, thâm nhập tới một mức độ nhất định, ngộ rồi liền thông. Cho nên muốn bồi dưỡng nhân tài hoằng pháp, nhất định phải bắt đầu làm từ Đệ Tử Quy, bắt đầu làm từ Thập Thiện Nghiệp Đạo thì bạn sẽ không sai. Trước tiên yêu cầu học sinh đều có thể làm được, đều có thể thực hành, sau đó lại học tập kinh giáo. Học tập kinh giáo tốt nhất là một môn, thâm nhập một môn sẽ có thành tựu rất lớn.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi của đồng tu Đài Loan, đệ tử thường học tập đọc tụng kinh Địa Tạng, cảm thấy pháp hỷ sung mãn, nhận được lợi ích sâu sắc. Điều này rất tốt, rất hiếm có. Nhưng có một lần trong lúc vô tình phát hiện ra một quyển sách nhỏ, là một vị pháp sư nào đó lớn tiếng hô hào: kinh Địa Tạng là Phật thuyết để độ hóa cho chúng sanh địa ngục, cõi quỷ, chúng sanh cõi người không nên học tập. Đệ tử thường nghe sư phụ giảng kinh, biết được cách nói này không như pháp, nhưng quyển

sách này lưu hành khắp nơi, kính xin lão pháp sư khai thị, để tránh cho rất nhiều chúng sanh bị hiểu lầm.

Đáp: Học Phật điều quan trọng nhất là khai trí tuệ, là giác ngộ, có năng lực phân biệt thật giả, phân biệt tà chánh, phân biệt thiện ác, phân biệt phải trái, phân biệt lợi hại, đây là lợi ích thiết thân trước mắt của học Phật, lợi ích thực sự; nếu như không thể phân biệt, vậy thì bạn học uổng công rồi. Nếu như nói kinh Địa Tạng là Phật thuyết để độ hóa cho chúng sanh địa ngục, cõi quỷ thì Phật không nên nói ở nhân gian, nói ở nhân gian không phải là coi con người chúng ta là quỷ sao? Lỗi làm này, không phải là chúng ta có lỗi làm, đây là Phật có lỗi làm, Phật sao lại coi người thành quỷ, làm gì có đạo lý này! Cho nên mọi người phải ghi nhớ, kinh mà Phật thuyết trên thế gian này của chúng ta đều là thuyết cho chúng ta, chúng ta đều có năng lực tiếp nhận.

Phải biết được trí tuệ của Phật là vô lượng vô biên, Phật thuyết pháp là khắp pháp giới hư không giới, có rất nhiều kinh tại sao không giảng ở chỗ chúng ta? Trình độ của chúng ta không đủ, không tiếp thu được. Cũng giống như một người thầy tốt, thực sự là một người thầy học rộng nghe nhiều, người thầy này là giáo sư đại học, hiện tại bảo người đó dạy tiểu học, vậy thì có rất nhiều điều người đó không thể nói được, nhất định phải chọn ra những điều phù hợp với trình độ tiểu học để nói với chúng, tuyệt đối không thể mang ra những điều cao siêu để nói, đây là đạo lý tất nhiên. Hơn nữa, trong kinh đức Phật giảng rất rõ ràng, Phật không có pháp cố định để nói, Phật cũng không có hình tướng nhất định. Bạn xem kinh Lăng-nghiêm nói hay biết bao, nên dùng thân gì độ được thì hiện thân đó, kinh Lăng-nghiêm nói “tùy tâm chúng sanh mà ứng với khả năng lĩnh hội của họ”, Phật không có hình tướng nhất định, thuyết pháp cũng không có pháp cố định để nói, nhất định là khế lý khế cơ, điều bạn cần thì ngài giảng cho bạn.

Kinh Địa Tạng là giảng điều gì? Kinh Địa Tạng là giảng hiểu thân tôn sư, quý phải hiểu thân tôn sư, con người không cần hiểu thân tôn sư, làm gì có đạo lý này? Nếu như cách nói như vậy, vị pháp sư này trước tiên phải kiến nghị với chính phủ Trung Quốc hủy bỏ núi Cửu Hoa. Lịch sử của bốn ngọn núi nổi tiếng của Trung Quốc lâu đời như vậy, chúng ta đều không phát hiện, vị pháp sư này quá giỏi, ông ấy phát hiện ra. Cho nên mọi người tỉ mỉ nghĩ xem, đây là có vấn đề. Đồng tu chúng ta đều biết Phật pháp Đại thừa, nguyên tắc chỉ dạy tu học cao nhất của Tịnh tông chúng ta là *tịnh nghiệp tam phước*, chúng ta là học tập theo chỉ dạy này. Điều đầu

tiên của tịnh nghiệp tam phước là “hiếu dưỡng cha mẹ, phụng sự sư trưởng, từ tâm không giết, tu thập thiện nghiệp”, chính là kinh Địa Tạng, chính là kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo. Địa là tâm địa, tạng là kho báu, đó là ví dụ, kho báu trong chân tâm của mỗi người chúng ta là gì? Chính là hiếu thân tôn sư. Cho nên, hiếu thân tôn sư khai phát kho báu trong tự tánh của chúng ta.

Đây là khi chúng tôi giảng kinh đã giảng rất nhiều, giáo pháp Đại thừa bắt đầu học từ đâu? Bắt đầu từ Địa Tạng, nó hoàn toàn tương ứng với dạy học truyền thống Trung Quốc. Dạy học ngũ luân của Trung Quốc, đầu tiên là “cha con có tình thân”, đó chính là nền tảng của hiếu thân, chính là sự thân ái giữa cha con. Vào lúc nào có thể nhìn ra được? Hiện tại cha con có tình thân càng ngày càng nhạt, nhưng vẫn có thể nhìn ra được, vào lúc còn sơ sinh. Trẻ nhỏ sanh ra đại khái trong khoảng nửa tuổi, vẫn còn chưa biết đi, lúc này bạn có thể nhìn ra được, bạn xem tình yêu của cha mẹ dành cho chúng, tình yêu của chúng dành cho cha mẹ, bạn quan sát tỉ mỉ thì bạn sẽ thấy được cha con có tình thân. Giáo dục truyền thống Trung Quốc, tôi nói với các bạn rất nhiều lần, mục đích của giáo dục chính là hy vọng sự thân ái bẩm sinh này, tự nhiên này, làm sao có thể duy trì cả đời đều không xảy ra thay đổi, vậy thì giáo dục này thành công rồi, đây là mục tiêu đầu tiên.

Mục tiêu thứ hai là phát dương quang đại sự thân ái này của cha con có tình thân, bạn thương yêu anh em, thương yêu gia tộc của mình, thương yêu hàng xóm láng giềng của mình, thương yêu xã hội, thương yêu đất nước, thương yêu hết thầy chúng sanh, mở rộng ra. Thương yêu khắp pháp giới, thiện ý đầy Ta-bà, Phật Bồ-tát chính là mở rộng tâm thương yêu này tới khắp pháp giới hư không giới, không ngoài điều gì khác. Cho nên, nhất định phải biết thương yêu mình trước, sau đó mới biết thương yêu người khác, từ một nhà dần dần mở rộng ra khắp pháp giới hư không giới. Chúng ta có năng lực phân biệt thật giả, có năng lực phân biệt tà chánh thì sẽ không bị người khác dạy sai. Các bạn gặp được chuyện này, tôi cũng thường có người gửi những thứ này cho tôi xem, đây đều là có ý tốt gửi tới, nói là pháp môn nào đó cảm ứng rất nhiều. Tôi xem thử, xem tựa đề, tôi không lật xem những thứ bên trong, tôi để nó qua một bên; cho dù là thứ tốt, căn tánh của mỗi người không giống nhau. Pháp môn đều tốt, kinh điển đều tốt, bạn ưa thích pháp môn nào, giống như ăn đồ ăn, bạn thích ăn ngọt, tôi thích ăn chua, khẩu vị không giống nhau; nhưng mà không thể ép buộc người khác, chua ăn ngon, mọi người đều phải ăn chua. Làm gì có đạo lý này? Không có đạo lý này, khẩu vị của mỗi người không giống nhau. Cho

nên, Phật nói tám vạn bốn ngàn pháp môn, vô lượng pháp môn, thích hợp với nhiều loại khẩu vị khác nhau, mọi người đều hoan hỷ, mọi người đều có thể tiếp nhận, như vậy là được. Phương pháp cho dù khác nhau, phương hướng là đồng nhất, mục tiêu là đồng nhất, đây là Phật pháp.

Hỏi: Cuối cùng là câu hỏi của đồng tu nước Mỹ, có một bộ đĩa phim Phật giáo tên là Nghịch Duyên, đệ tử nghe nói bởi vì có đồng tu báo cáo nội dung phim với lão pháp sư, trong đó nói người niệm Phật lúc lâm chung Phật Bồ-tát thị hiện tướng nữ tới tiếp dẫn, không phù hợp với những điều kinh điển nói, do đó lão pháp sư nói không được lưu hành. Nhưng đệ tử xem kỹ lại bộ phim này, phát hiện hóa ra là người niệm Phật lúc lâm chung trong phim, là thiên nữ và Phật Bồ-tát thị hiện tướng nam tới tiếp dẫn người đó, đồng thời không cảm thấy có chỗ nào không thỏa đáng. Hơn nữa bộ phim này đích thực có thể tăng trưởng tín tâm kiên định của đại chúng niệm Phật.

Đáp: Tôi chưa xem qua bộ phim này, tôi không biết nội dung, tôi chỉ là nghe mọi người nói như vậy với tôi. Trong kinh đức Phật nói vãng sanh (con người vãng sanh), đây là công phu, nhân duyên của bạn chín muồi, trước tiên bạn tiếp xúc được là ánh sáng Phật, thấy được ánh sáng Phật, Phật quang phổ chiếu, nghiệp chướng của bạn sẽ tiêu trừ rất nhiều. Cho nên vãng sanh, thật ra mà nói là được Phật lực gia trì, công đức mà Phật lực gia trì là tương xứng với bạn. Bạn có một phần công đức, Phật gia trì một phần, bạn có hai phần thì Phật gia trì hai phần; bạn có mười phần thì Phật gia trì mười phần, đó là tương xứng. Chúng ta nhất định phải biết đạo lý này, cũng vô cùng hợp lý.

Nguyên văn của kinh Di-đà chính là nguyên văn tiếng Phạn, không có câu “nhất tâm bất loạn”, chúng ta biết bộ kinh này là do đại sư Cưu-ma-la-thập phiên dịch, bản dịch của đại sư Huyền Trang không phải là “nhất tâm bất loạn”, mà là “nhất tâm hệ niệm”, không phải là nhất tâm bất loạn. Tại sao đại sư Cưu-ma-la-thập dịch câu này thành nhất tâm bất loạn? Đại sư Cưu-ma-la-thập là dịch ý, không phải là dịch sát nghĩa. Câu ngài ấy dịch có sai không? Chúng ta tỉ mỉ thể hội, ngài không dịch sai. Nhất tâm bất loạn, thực sự lúc vãng sanh nhất tâm bất loạn, Phật lực gia trì, bạn mới đạt nhất tâm bất loạn, không có Phật lực gia trì thì bạn sẽ không đạt được. Bản thân niệm Phật niệm đến nhất tâm bất loạn, vậy thì một khi Phật lực gia trì, bạn sẽ từ cõi Phạm thánh nhảy lên cõi Phương tiện; nếu như nói đang ở cảnh giới cõi Phương tiện, bạn ngay lập tức tới cõi Thật báo. Phạm phu chúng ta niệm Phật chưa đạt tới nhất tâm bất loạn, cho nên bình thường nói công phu của chúng ta chỉ là thành phiên,

thành phiền là thế nào? Câu Phật hiệu mà chúng ta niệm có thể không chế được phiền não. Trong cuộc sống thường ngày thực sự có phiền não, người khác nói vài câu không dễ nghe thì thực sự sẽ tức giận, nhưng mà thế nào? Vừa tức giận thì ngay lập tức “A-di-đà Phật”, nén sự tức giận của bạn xuống, liền tiêu trừ, đây gọi là công phu. Nếu lúc tức giận mà vẫn cứ để sự tức giận này trút xuống, bạn chưa giác ngộ, chưa dùng câu Phật hiệu đè xuống, công phu của bạn không đắc lực.

Trong cuộc sống thường ngày, lúc mừng, giận, buồn, vui khởi hiện hành, đây gọi là niệm khởi. Người xưa nói quan trọng nhất là lúc này phải giác, giác không được chậm, “không sợ niệm khởi, chỉ sợ giác chậm”, ngay lập tức dùng câu Phật hiệu này nhanh chóng nén xuống, hàng phục được, đây gọi là chân thật niệm Phật. Niệm Phật có tác dụng gì? Chính là đè nén phiền não xuống, hàng phục phiền não, hàng phục lâu ngày tự nhiên sẽ ít, phiền não tập khí này sẽ ít đi, đây gọi là công phu thành phiền. Phiền não tập khí ít rồi, đã tạo thành thói quen, chỉ cần phiền não xuất hiện, hiện hành, ý niệm đầu tiên mới sanh khởi, ý niệm thứ hai là A-di-đà Phật, liền hàng phục nó. Công phu như vậy có thể vãng sanh, cho nên lúc ánh sáng Phật vừa chiếu vào, bạn lập tức đạt nhất tâm bất loạn. Cho nên đại sư Cưu-ma-la-thập phiên dịch rất hay, ngài ấy thực sự có ý nghĩa này. Trong kinh điển nói ngài là người tái lai, ngài là pháp sư phiên dịch của bảy vị Phật, không chỉ thay Thích-ca Mâu-ni Phật, sáu vị Phật quá khứ, ngài ấy đều gánh vác công việc phiên dịch kinh. Đây đều là Phật Bồ-tát thị hiện cho chúng ta, đều là bậc tái lai, chúng ta phải có tín tâm đối với ngài.

Cho nên dịch kinh, căn cứ theo vãng sanh tiếp dẫn nói tới trong kinh điển, chúng ta phải hiểu được. Đây là một thời khắc cuối cùng vô cùng quan trọng của mỗi người, phải giúp đỡ họ, cho nên công đức trợ niệm không thể nghĩ bàn. Trong trợ niệm, họ nhất định phải thường nghe kinh, như vậy mới tốt, bởi vì bạn trợ niệm mới có thể giúp họ đề khởi, họ mới theo bạn học tập. Nếu như bình thường thời gian nghe kinh ít, thời gian đọc kinh ít, vậy thì phải dựa vào điều gì? Dựa vào công phu sâu mà nhiều đời nhiều kiếp họ đã tu hành trong Tịnh tông, cũng được, vào lúc mạng chung giúp đỡ họ, cũng có thể giúp họ đề khởi, trong đời quá khứ chưa học, đời này nghe kinh nghe pháp ít, vậy thì rất khó, vậy sẽ không dễ dàng. Nhưng lúc lâm chung thành tâm giúp đỡ họ, trợ niệm cho họ vẫn là có lợi ích, họ sẽ không đọa ác đạo. Đây chính là trong đời này kết duyên với A-di-đà Phật, đời lần sau có được thân người lại gặp được pháp môn này, lại tiếp tục làm. Cho nên một người thiện căn hiện tiền, không

phải là đời này tu được, đều là nhiều đời nhiều kiếp tu; không có nhiều đời nhiều kiếp thì thiện căn này không có khả năng.

Đồng tu chúng ta ở đây nghe kinh, nếu nói đời này bạn mới học Phật thì bạn chắc chắn không ngồi nổi ở đây, hai tiếng đồng hồ làm sao mà ngồi nổi? Bạn có thể ngồi ở đây hai tiếng đồng hồ, nghe rất hoan hỷ; nói cách khác, trước đây bạn ít nhất, trong kinh điển nói chúng ta khó mà tin tưởng được, nhưng chúng ta tin lời Phật nói là thật, đều là thiện căn bạn trồng xuống trong trăm ngàn vạn ức kiếp, lời này chúng ta có thể tin tưởng. Bạn không có thiện căn sâu dày như vậy, làm sao có thể vãng sanh thế giới Cực Lạc? Vừa vãng sanh liền thành Phật. Thế giới Cực Lạc là môi trường đặc biệt, vãng sanh là tương đương với thành Phật, chắc chắn một đời thành tựu. Cho nên, nếu không phải là thiện căn tích lũy trăm ngàn vạn ức kiếp, thì đời này bạn không có khả năng, chúng ta phải tin tưởng điều này. Tin tưởng lời Phật nói là chân thật, tuyệt đối không phải là một đời, hai đời, ba đời, năm đời, đều không có khả năng, đây là tuyệt đối không có khả năng.

Sau khi chúng ta hiểu rõ, chúng ta liền biết được, đây là chúng ta tin Phật, Phật dạy chúng ta tứ y pháp, lời dạy bảo vô cùng hay, chúng ta “y pháp không y người”, pháp này là kinh giáo. Bạn nói không thể đọc kinh Địa Tạng, hoặc là lúc tiếp dẫn là tướng thân nữ tới tiếp dẫn, là trong bộ kinh nào có? Vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc đều là thân nam, Phật tới tiếp dẫn là thân nam, lúc bản thân vãng sanh dù thân nữ cũng biến thành thân nam, hết thầy đều chuyên, đó là đúng đắn. Nếu nhìn thấy vẫn là thân nữ, hình như trước đây có một quyển sách gọi là Cực Lạc Thế Giới Du Ký, có một quyển sách như vậy, lúc trước khi tôi giảng kinh ở Hồng Kông, ở thư viện Phật giáo Hoa Tạng phố Giới Hạn, pháp sư Sướng Hoài mang tới đưa tôi xem. Thầy tới hỏi tôi, thầy nói sách này đáng để hoài nghi, tại sao người này tới thế giới Cực Lạc nhìn thấy vẫn có nam nữ? Điều này giống với thế giới này của chúng ta. Tôi nói đúng, thầy thấy được rất đúng, sách này không đáng tin, tại sao vậy? Không tương ứng với điều nói trong kinh điển.

Trong truyện ký chúng ta đọc được, đại sư Huệ Viễn, sơ tổ của chúng ta, đại sư Huệ Viễn thời nhà Tấn, lúc đại sư Huệ Viễn vãng sanh nói với mọi người, trong đời này ngài nhìn thấy thế giới Cực Lạc ba lần, đều không nói với người khác, đều không nói ra. Ngài nói hôm nay là lần thứ tư cảnh giới này hiện tiền, hoàn toàn giống với trước đây, ngài nói tôi phải đi đây. Người khác hỏi ngài, thế giới ngài nhìn thấy là hình dáng thế nào? Hoàn toàn giống với những gì trong kinh Vô Lượng Thọ nói.

Kinh điển có thể lấy ra đối chiếu, giống như chúng ta đi đường tới một nơi xa lạ, xem bản đồ, đối chiếu với bản đồ, kinh điển là bản đồ, đó là đúng đắn; nếu như không giống với kinh điển, vậy thì không thể tới đó.

Còn có một vấn đề, đó là lúc lâm chung, nếu nhìn thấy Thích-ca Mâu-ni Phật tới tiếp dẫn bạn, Dược Sư Phật tới tiếp dẫn bạn, bạn không được đi. Tại sao vậy? Đó chắc chắn là giả, là ma vương hoặc là oan gia trái chủ của bạn hiện thân này tới tiếp dẫn bạn, sau khi tiếp dẫn đi rồi mới tính nợ với bạn, vậy thì rất đáng sợ. Tức là nói, họ biến hiện thân khác, thần hộ pháp không quản, tại sao vậy? Họ không phải là giả mạo; nếu họ hiện thân Di-đà, hiện thân Quán Thế Âm Bồ-tát, vậy thì không được, đó là giả mạo. Thần hộ pháp can thiệp, tuyệt đối không được phép. Cho nên lâm chung nhìn thấy A-di-đà Phật, thấy Quán Thế Âm, phải tin tưởng; nếu nghĩ đây là ma biến thành, vậy thì bạn sai rồi, ma không thể nào biến thành bản tôn. Bạn tu bản tôn, ma không dám biến thành bản tôn, ngoài bản tôn ra thì ma có thể biến, tại sao vậy? Tín tâm của bạn chưa đủ, mê hoặc bạn, phải hiểu đạo lý này.

Hỏi: Câu hỏi phía sau, mẹ của đệ tử bị bệnh tự kỷ, vẫn luôn do người em trai thiện lương, chánh trực chuyên môn chăm sóc mẹ chúng con. Em trai con từng thỉnh giáo lão pháp sư làm sao giúp đỡ mẹ, sư phụ khai thị nói tụng 1.000 bộ kinh Vô Lượng Thọ hồi hướng cho mẹ. Nhưng sau khi em trai nghiêm túc đọc xong 1.000 bộ, bệnh trạng của mẹ con chuyển biến tốt đẹp có hạn.

Đáp: Vậy thì bạn lại đọc tiếp 1.000 bộ, nếu đã có chút khởi sắc, vậy là đã bắt đầu chuyển biến tốt đẹp, vậy thì 1.000 bộ tiếp theo sẽ càng tốt hơn, sau đó bạn lại đọc 1.000 bộ, chắc chắn có lợi ích. Tại sao vậy? Trong đó có đạo lý, bản thân bạn có công đức thực sự là do mẹ bạn ban cho bạn, mẹ bạn không bị bệnh thì bạn sẽ không đọc. Tại sao bạn có thể đọc 3.000 bộ, 5.000 bộ, 10.000 bộ? Là do mẹ bạn bị bệnh nên bạn mới đọc, mẹ bạn là công đức này. Trong kinh Địa Tạng, bạn xem cô Quang Mục tại sao có thể độ hóa mẹ của mình? Là bởi vì mẹ cô đọa địa ngục, cô ấy mới hết lòng niệm Phật, mới niệm đến nhất tâm bất loạn. Nhất tâm bất loạn tương đương với chứng quả A-la-hán, thực sự chứng quả. Đó là tâm chân thành, thành tựu mà cô ấy đạt được là mẹ cô ấy ban cho. Nếu mẹ cô không đọa địa ngục thì cô chắc chắn không chứng quả được. Cho nên bạn phải hiểu được mỗi người có công đức riêng. Thành tựu của bạn chính là công đức chân thật của mẹ bạn, nếu bạn không có thành tựu thì mẹ bạn sẽ không ổn, cho nên bạn thực sự phải rất hết lòng nỗ lực tu học. Nếu không thì bạn niệm 1.000 bộ này tâm không chân thành, tâm không chuyên, tại sao vậy?

Qua loa cho xong chuyện, tôi đọc xong 1.000 bộ rồi, xem thử có hiệu quả không; có chút hiệu quả, không nhiều. Nếu bạn dùng tâm chân thành để niệm thì lại khác, phải hiểu đạo lý này. Hiểu được đạo lý này thì chúng ta sẽ không có hoài nghi, biết được rốt cuộc là chuyện gì. Cho nên cảm ứng đạo giao không thể nghĩ bàn.

Hỏi: Tiếp theo người hỏi có hai vấn đề, thứ nhất là làm thế nào giúp đỡ mẹ khôi phục khỏe mạnh? Chuyện này tôi vừa nói rồi. Em trai bởi vì bệnh trạng của mẹ chưa có cải thiện rõ rệt, đã đánh mất tín tâm học Phật tụng kinh, xin hỏi nên giúp em trai như thế nào?

Đáp: Bạn nói với em trai bạn, câu ấy tụng 1.000 bộ kinh là có hiệu quả, không phải là không có hiệu quả. Cũng giống như ăn đồ ăn vậy, bạn ăn một bát cơm, chưa no, bạn phải ăn tiếp bát thứ hai, bát thứ hai chưa no, không phải ăn bát thứ ba sẽ no sao? Bạn mới ăn bát thứ nhất, sau đó không ăn nữa, vậy thì bạn đáng đời, vẫn phải chịu đói, chính là đạo lý này. Thực sự hiếu thuận cha mẹ, phát tâm lớn này, tôi cả đời dùng hết thọ mạng để thọ trì kinh Địa Tạng, mỗi ngày tôi đều đọc, vậy thì hiệu quả không thể nghĩ bàn. Đây là phải hiểu đạo lý, sau đó vấn đề có thể giải quyết. Không hiểu đạo lý, lúc nhìn thấy, đọc được, không có hiệu quả liền thoái tâm. Cũng giống như đi đường vậy, phương hướng mục tiêu đều là chính xác, đi được nửa đường vẫn chưa tới, bỏ đi không đi nữa, không chịu đi nữa, vậy thì bạn vĩnh viễn không đến được đích. Cho nên, nghiệp chướng của bản thân và mẹ đều rất nặng, làm gì có chuyện nhanh như vậy, dễ dàng như vậy mà đã tiêu trừ được nghiệp chướng, không có đạo lý này. Nghiệp chướng của bản thân chúng ta rất nặng, phải dùng tâm chân thành, thanh tịnh, cung kính để thọ trì đọc tụng. Đọc tụng quan trọng nhất là phải hiểu rõ đạo lý, phải hiểu rõ, hiểu thấu triệt đạo lý trong kinh, hơn nữa thực sự phải thực hành, phải đi làm. Biến lý luận trong kinh điển thành tư tưởng kiến giải của bản thân chúng ta, biến lời dạy bảo trong kinh điển thành hành vi trong cuộc sống thực tế của chúng ta, vậy thì hiệu quả vô cùng lớn. Cho nên, đọc kinh Địa Tạng thì phải học Địa Tạng Bồ-tát.

Được rồi, thời gian cũng sắp hết rồi, còn chín phút nữa, câu hỏi của chúng ta giải đáp tới đây thôi. Còn mấy phút, tôi giới thiệu sơ lược cho mọi người phẩm Tịnh Hạnh trong kinh Hoa Nghiêm mà hiện tại đang giảng, phẩm này vô cùng quan trọng, là pháp môn Bồ-tát tu học. Bạn xem thử, Bồ-tát ứng hóa trong chín pháp giới, không chỉ là ở nhân gian chúng ta, ứng hóa trong chín pháp giới, cách tu của ngài là thế nào? Cách tu chính là hiện tại chúng ta nói là sinh hoạt, ngài sinh hoạt như thế nào,

ngài làm việc ra làm sao, ngài đối nhân xử thế tiếp vật như thế nào. Nguyên tắc chung, Văn-thù Bồ-tát nói với Trí Thủ, trên thực tế hai vị ấy là đang hát đối đáp, là tới biểu diễn cho chúng ta thấy, làm gì có chuyện ngài không hiểu! Biểu diễn cho chúng ta thấy. Khéo dùng tâm này thì không việc gì không làm được, những việc làm thời được công đức thắng diệu. Tức là bạn biết dụng tâm này hay không, nếu bạn biết dụng tâm, chính là pháp thân Bồ-tát, chính là chư Phật Như Lai. Nói cách khác, những chúng sanh trong chín pháp giới chúng ta không khéo dụng tâm, dụng sai rồi, cho nên tự mình tìm nhiều khổ nạn như vậy, gọi là tự làm tự chịu.

Chúng ta bắt đầu làm từ đâu? Nhất định phải biết điều này, chúng ta bắt đầu làm từ Đệ Tử Quy, bắt đầu làm từ Thập Thiện Nghiệp Đạo, bắt đầu làm từ tam quy ngũ giới, sau đó có năng lực nữa thì bạn đi học phẩm Tịnh Hạnh, vậy thì lợi ích này quá lớn! Phẩm Tịnh Hạnh mở rộng tâm lượng của chính mình, tại sao vậy? Niệm niệm “đương nguyện chúng sanh”. Câu nói này là tâm lượng của Phổ Hiền Bồ-tát, chúng sanh đó không phải là thế giới của chúng ta, mà là tất cả chúng sanh trong hết thủy cỗi nước chư Phật khắp pháp giới hư không giới, bạn nói xem tâm lượng này lớn biết bao! Sau khi đọc kinh Hoa Nghiêm, biết được pháp giới trùng điệp vô tận, vô lượng vô biên, tâm lượng lớn như vậy. Bạn có thể nói là chúng sanh khắp pháp giới hư không giới, bạn đều có nguyện vọng thành khẩn như vậy, bạn đối với chúng sanh hiện tiền làm gì có đạo lý không tận tâm tận lực? Cũng tức là nói, tôi đối với cha mẹ người khác, đối với cha mẹ của người trong thiên hạ, tôi đều tôn kính, đều yêu thương bảo hộ, làm gì có đạo lý không yêu thương bảo hộ cha mẹ của chính mình?

Cho nên khởi điểm từ chỗ này, lấy Đệ Tử Quy, lấy Thập Thiện Nghiệp Đạo, đối chiếu với 141 nguyện thì bạn sẽ phát hiện rất nhiều điểm tương đồng. Trong Đệ Tử Quy nói dễ hiểu, những điều nói trong đó đều là cương lĩnh, đều là nguyên tắc, mỗi chữ mỗi câu đều đáng để chúng ta học tập. Rất không dễ dàng đọc được bộ kinh này, cũng rất khó gặp được phẩm này, hiện tại đúng lúc giảng tới. Hôm qua là tập 1.500 của chúng ta, cũng tức là một tập hai tiếng đồng hồ, đủ 3.000 tiếng đồng hồ. Sau này còn phải thật nhiều 3.000 tiếng đồng hồ mới có thể viên mãn. Tốt rồi, hôm nay đã hết giờ, chúng ta chỉ nói tới đây.